

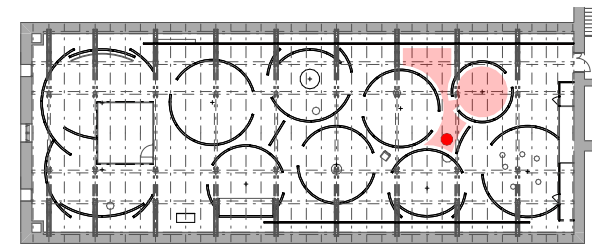
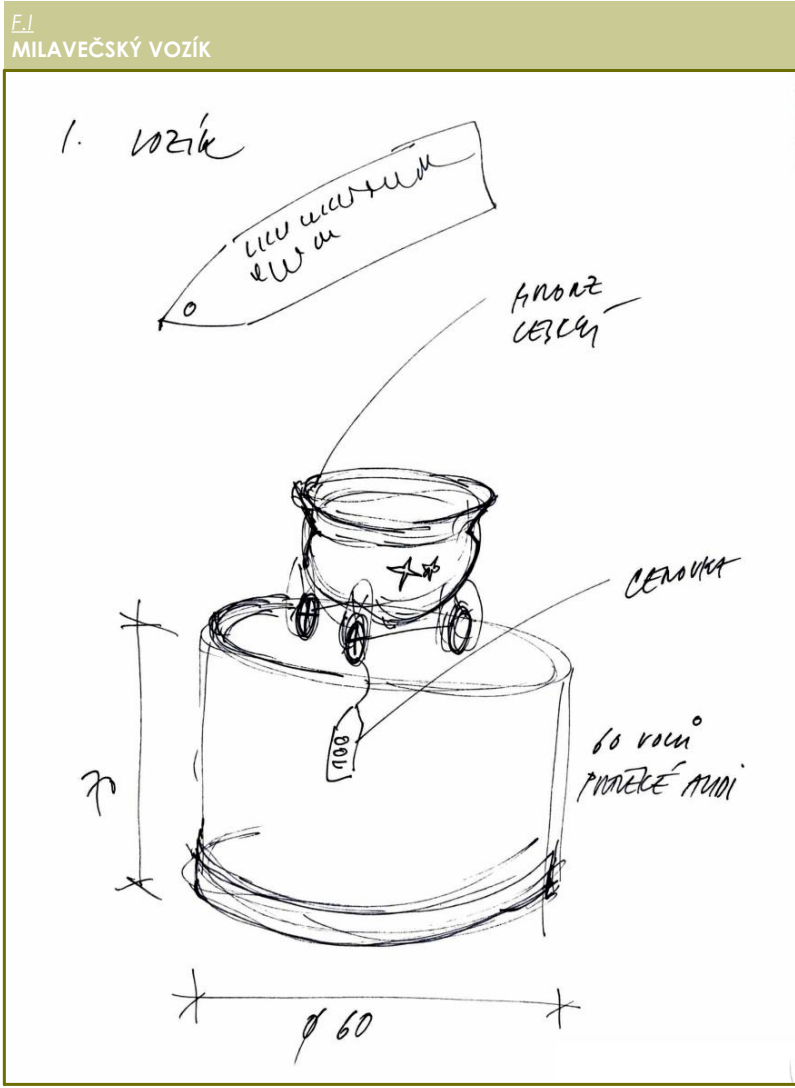
Archeologická horečka

Mohylové hroby

Milavečský vozík

TXT.I.2 — K vyobrazení „archeologického naleziště“

Stejně tady i tam

Co se skrývalo v mohylách, nenápadných i nápadnějších „pahorcích“, kterých je na území Píseňského kraje odhadem přes 5 tisíc a v sousedním Bavorsku jsou jich také tisíce. V jejich jádru byl hrob s ostatky mrtvého a milodary. U bojovníků to bývaly bronzové meče a sekery, ženy provázely na věčnost hlavní šperky. Hrob překryla dřevěná konstrukce, na kterou lidé navršili mohyly z hlíny a kamení. Obvodovou stěnu této vnitřní mohyly obložili většími kameny. Vnější kamenný věnec, který mohyly dále chránil, zmizel nakonec i s ním pod další vrstvou hlíny a kamení.

TXT.I.3 — K modelu Milavečského vozíku

Milavečský vozík - vzásk i záhada

Noží předci z doby před více než třemi tisíci let nám v podobě Milavečského vozíku zanechali hádanku i jasný vzkaz. Přes propast mnoha generací můžeme vidět, že dokázali přímo mistrovsky zpracovávat bronz. Kromě vozíku se v mohyle u Milavčí našel i bronzový meč, dýka, zbytek brnění, nůž nebo kovový velký voz. K čemu přesně vozík mohl sloužit, ale dodnes nevíme. Po celé Evropě se jich našlo ani ne deset. Jaký nápis mohl obsahovat? Pro jakou příležitost? Tyto otázky si archeologové kládou už od roku 1883, kdy vozík vykopal farář František Lang. Co myslíte vy?

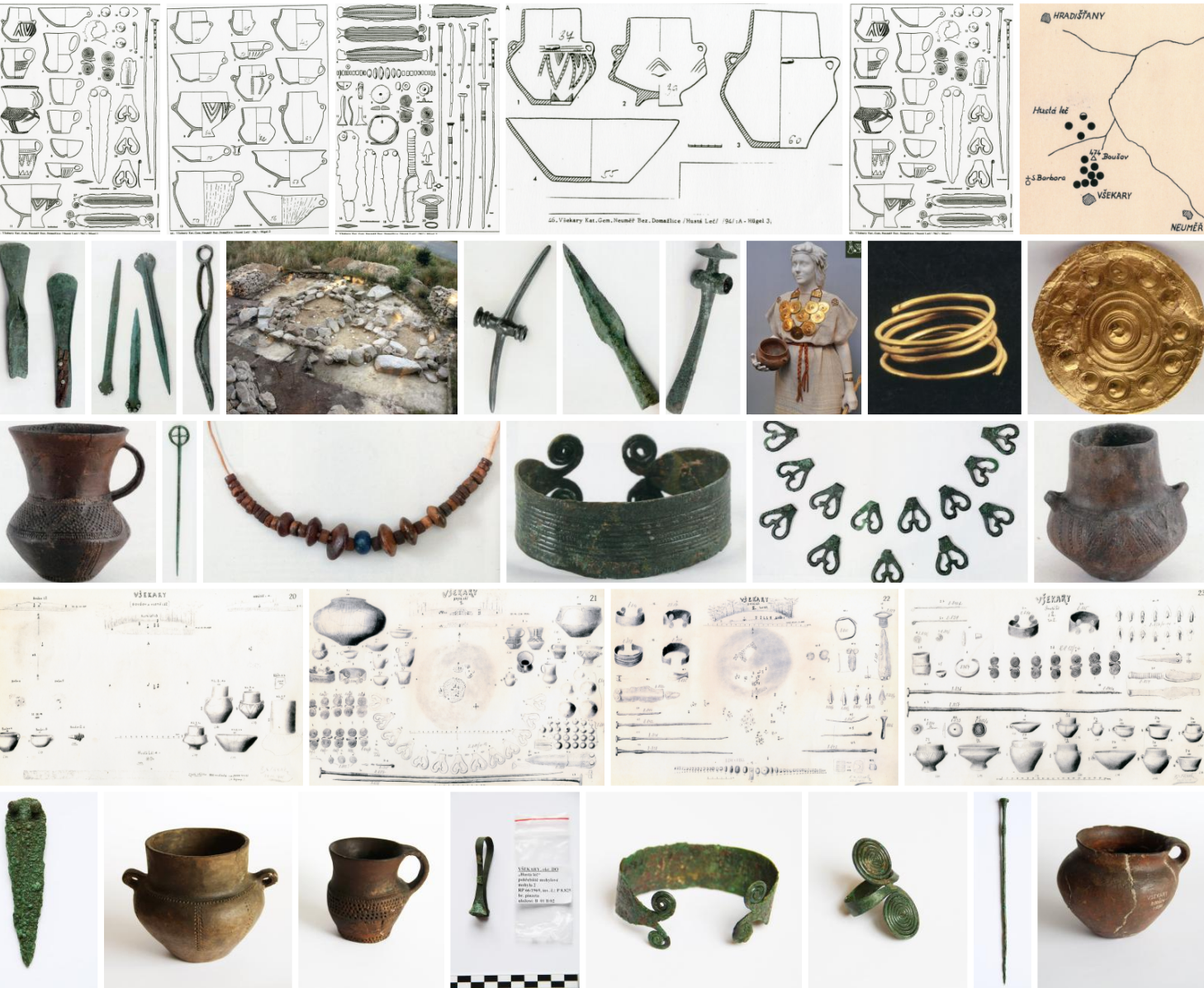
TXT.I.4 — Archeologická horečka

Otče, kopejte!
Mohyly, vidění svědci pradávných dob, přitahovaly pozornost odedávna. Ale až v 80. a 90. letech 19. století se jejich prozkoumání stalo módou. Zájem o historii a sběr kuriozit patřil k dobrému tónu, a tak šlechtické rodiny financovaly amatérské archeologické vykopávky na svých pozemcích. Prováděli je učitelé, studenti, lékaři i kněží. Nálezy přispívaly ke vzniku prvních muzeí, v nichž měly probouzet národní hrdost a vlastenecké cítění.

Příkladem může být objev Milavečského vozíku, který učinil kněz František Lang. V roce 1883 si poblíž Milavčí, kde tehdy působil, vyhlédl skupinu dvaceti mohyl. Největší z nich měla průměr 20 metrů a byla vysoká 2,5 metru. Když z ní s pomocníky odstránil slonou vrstvu zeminy, objevil dvě kamenné stavby. Ve východní našel v kruhu z velkých kamenů popelnice, další nádoby a zlomek bronzové jehlice.

Západní komora pak adhalila skutečný poklad. U popela pohřbeného bojovníka byl kromě jiného jeho bronzový meč s rukojí zřezanou rytím, zlomek bronzových knoflíků, zbytky koženého šití obilného bronzovým drátem a podvozek bronzového vozíku. Ten kdysi nesl nádobu, po níž zbyly jen drobné kusky plechu. Vozík putoval do Národního muzea, které nádobu zrekonstruovalo a vozík vystavilo jako prastarý doklad kulturního bohatství na českém území.

Mohylové nálezy

TXT.I.5 — Nálezy

Potkali se u Všekar
Bronzové nože, dýky, sekery, srpy, meče, pinzety, jehlice či náramky patřily k běžným nálezům z doby bronzové na obou stranách dnešní hranice. Dokládají schopnost našich předků těžit měď a cín a vyrábět z nich bronz. Jejich podobnost nám zároveň ukazuje, že se život „u nás a u nich“ zřejmě moc nelišil. Některé jedinečné objevy nám ale dovolují nahlédnout do dávné minulosti mnohem víc.

Ve zvláštním opracovaném kameni nalezeném v lokalitě Geisberg am Oberdörfel rozpoznali archeologové perik. Těžké kladivo z pevného kamene sloužilo k dobývání rudy ze skály. Na blízkém křemenném valu po něm nalezi drobné otvory, které zanechal kutěř pravděpodobně při dobývání pyritu a zlata.

Archeolog František Xaver Franc zase v roce 1896 objevil v jedné z mohyl u Všekar jantarové korálky. Mezi nimi si ale všiml jednoho zvláštního, modrého. Ukázalo se, že jde o skleněný korálek, který pocházel až z východního Štíředomoří. U Všekar se tak v jednom náhrdelníku možná setkaly kusky jantaru od Balu ležícího více než 500 kilometrů na sever s korálkem, který kdosi přinesl z části jižní Evropy vzdálené přes tisíc kilometrů. Pravěký svět byl světem bez hranic.

KRUH I. PRAVĚK - Svět bez hranic

HLAVNÍ SDĚLENÍ
I když je **nález tzv. Milavečského vozíku** jedinečný, podobnost **mohyl** a dalších **archeologických nálezů** na české a bavorské straně dokládají, že lidé žijící v době bronzové na obou stranách dnešní hranice mnohem více spojovala a **hranice** v dnešním slova smyslu **neexistovala**.

DÍČÍ SDĚLENÍ

- Nejznámější archeologickým nálezem v oblasti je tzv. **Milavečský vozík** objevený v jedné z mnoha mohyl pocházejících z doby bronzové.
- Výzkumy **mohyl** ukazují, že se na české a bavorské straně nijak podstatně neliší.
- Daší archeologické nálezy, například **depoty** u silnic spojujících dnešní Chodsko s Bavorskem ukazují, že přes přirozenou přírodní hranici tvořenou hraničním hvozdem procházelo několik frekventovaných cest, které obě území spojovaly.

TÉMA

- mohyly jsou si podobné
- existují výjimky a výjimečné nálezy jako Milavečský vozík
- obchodní stezky vedly napříč Evropou (důkazem je všeckarský náhrdelník a depoty)

FENOMÉN

- repliky Milavečského vozíku (volně bez výtřiny, možnost se ho dotknout)

SCÉNA - mohyly
KROV - archeologické nálezy (vč. všeckarského náhrdelníku), nálezové karty, "archeologická horečka"
STŘED - Milavečský vozík (repliky)

ROZHOVOR
Fr. Lang, farář, buditel a badatel se svým německým kolegou diskutují o tom, že jsou si mohyly na obou stranách dnešní hranice velmi podobné, i když Milavečský vozík je něco extra, a že některé nálezy dokazují, že v pravěku hranice, které by lidem bránily v pohybu, nebyly a na Domažicku se mohl potkat korálek z východního štíředomoří s jantarem z baltického pobřeží.

TXT.I.1 — Rozhovor

Či to byl poklad?

Badatel z Bavor: Nu, pane kolego, jak jsem se díval, většina nálezů v této mohyle je velmi podobná tomu, co nacházíme na naší straně hranice.
F. Lang: Ano, hranice... je zjevné, že v těch dávných dobách tu žádné nebyly. Říkal jste, že většina nálezů se podobá, ale něco je tu přece jen mimořádné.
Badatel z Bavor: Ano, přitahávám, že trochu závidím ten váš Milavečský vozík. Tušíte, k čemu asi byl? Pakud vím, moc se jich po světě nenachází.
F. Lang: Tuším, to je to správné slovo. Snad k vykonávání jakéhosi obřadu, mohl se z něj rozlévat nějaký nápoj, kdo ví.
A máte pravdu, je to zácnost. V Čechách je jediný a jinde v Evropě byste je spočítal na prstech rukou.

Evropská unie
Evropský fond pro regionální rozvoj
Evropský fond pro regionální rozvoj

ZIEL ETZ
ČIL EUS

ZIEL ETZ | ČIL EUS
Freistaat Bayern – Tschechische Republik
Česká republika – Svobodný stát Bavorsko
2014 – 2020 (INTERREG V)

Expozice v Kulturním centru Pivovar

INVESTOR: Město Domažlice
PROJEKTANT: Sladký & Partners s.r.o., projektový atelier
ADRESA: Nad Šárkou 60, 160 00, Praha 6
E-MAIL: sladky@ateliersvas.cz

MAJITEL: Kulturní centrum - Pivovar Domažlice
ADRESA: 489/11, ul. Domažlice 630833
STUPNĚ: DZS
DATA: 06 2020
ČÍSLO ZAKÁZKY: 8.295-1
ČÍSLO PANE: D.01

KRUH I. PRAVĚK
1:20

LEGENDA

- X.B.i** - OZNAČENÍ PANELU
- F.II** - OZNAČENÍ FENOMÉNU
- POHLEDOVÉ NEEXPONOVANÁ**
- ČÁST PANELU SKRYTÁ ZA PŘEDSTUPUJÍCÍM PANELEM**
- ČÁST PANELU URČENÁ PRO JINÉ AUTORSKÉ DÍLO**
- ČÁST OÚHO PANELU URČENÁ PRO TOTO AUTORSKÉ DÍLO**
- HLAVNÍ TEXT - ROZHOVOR**
- POPSKY REÁLII**
- ROZSAH AD V EXPOZICI**
- FENOMÉN PŘÍSLUŠNÉHO AD**

TENTO VÝKRES JE DÍLE AUTORSKÉHO JAKO JAKETEM PRACOVATELE DOKUMENTACE, JEHO KOPÍROVÁNÍ A ROZŠÍŘOVÁNÍ JE MOŽNÉ POUŽÍTE SE SOUHLASEM AUTORA PROJEKTU.